

۱۳۸۹ / ۳ / ۲۹

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

و زود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۱/۱۳۹۰/۱۹، تاریخ ثبت: ۱۳۹۰/۰۶/۲۹
اقدام کننده: عصر

جناب آقای دکتر لاریجانی
رییس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر" که بنا به پیشنهاد وزارت کشور در جلسه مورخ ۱۳۸۹/۳/۹ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، به پیوست برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود.

محمود حمدي نژاد

رونوشت: دفتر رییس جمهور، دفتر معاون اول رییس جمهور، معاونت حقوقی رییس جمهور، معاونت امور مجلس رییس جمهور، شورای نگهبان، وزارت دادگستری، وزارت اطلاعات، وزارت کشور، وزارت امور خارجه، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۴۴۶۴۵/۹۳۲۲۷

۱۳۸۹ / ۴ / ۲۹

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

با عنایت به روابط دوستانه بین دو کشور ایران و قطر و اهمیت مسائل امنیتی و با اعتقاد به لزوم برقراری همکاریهای امنیتی متقابل و درک فواید ناشی از آن و با آگاهی از نقش مؤثر دو کشور در تحکیم امنیت و ثبات منطقه‌ای و با عنایت به آسیب پذیری کشورها درخصوص جرایم سازمان یافته فراملی و خدشه دار نمودن نظم و امنیت عمومی و جان و رفاه شهروندان به واسطه ارتکاب جرایم یادشده و به منظور توسعه و ارتقای سطح مناسبات بین دو دولت، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

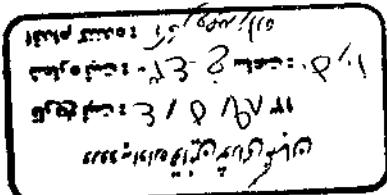
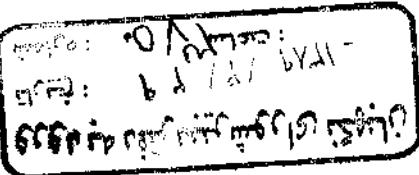
"لایحه موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر"

ماده واحده - موافقتنامه همکاریهای امنیتی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر کشور

وزیر امور خارجه

موافقت نامه همکاری‌های امنیتی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت قطر که از این پس «طرف‌های متعاهد» نامیده می‌شوند با عنایت به: روابط دوستانه موجود میان دو کشور، اهمیت توسعه همکاری‌های دو جانبه و بین‌المللی در زمینه مسائل امنیتی و مبارزه با جرایم سازمان یافته فراملی، منافع متقابل در جهت تأمین امنیت ملی دو کشور و رفاه و آسایش دو ملت، لزوم توسعه همکاری‌ها در جهت مبارزه با تروریسم و قاچاق مواد مخدر و مواد روانگردان و مواد شیمیائی پایه بهویژه در رابطه با مفاد معاهده واحد مربوط به مواد مخدر مورخ ۱۳۴۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۶۱ میلادی، کتوانسیون مواد روانگردان مورخ ۱۳۴۹ هجری شمسی برابر با ۱۹۷۱ میلادی و کتوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردان مورخ ۱۳۶۷ هجری شمسی برابر با ۱۹۸۸ میلادی و برمبانای اصل احترام به حق حاکمیت ملی، قوانین داخلی، موافقت نامه‌ها و کتوانسیون‌های بین‌المللی ذیربسط، اصل همکاری متقابل و عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر و رعایت و حمایت از حقوق اتباع دو کشور در زمینه‌های زیر توافق نمودند:

ماده ۱: زمینه‌های همکاری

طرف‌های متعاهد با اتخاذ تدبیر لازم جهت پیشگیری و مبارزه در موارد ذیل با یکدیگر همکاری خواهند نمود:

- عرضه، تولید، قاچاق، انباست، توزیع، حمل و نقل و ترانزیت، مبادله و سوءاستفاده از مواد مخدر، داروهای روانگردان و مواد شیمیائی پایه مورد استفاده در تولید و فرآوری مواد مخدر
- پیشگیری از اعتیاد، درچار چوب اصول و مقررات کتوانسیون‌های بین‌المللی مربوط
- قاچاق کالا و اموال و اشیاء منقول فرهنگی و تاریخی
- جعل اوراق بهادر دولتی، اسناد مسافرتی، پول، کارت‌های اعتباری و دیگر استناد با ارزش
- فعالیت‌های اقتصادی غیرقانونی از قبیل پول‌شویی و بهره‌برداری از درآمدها و عواید حاصله از فعالیت‌های یاد شده
- قاچاق سلاح گرم و مهمات و مواد منفجره
- مهاجرت غیر قانونی
- هرگونه فعالیت در سرزمین هریک از طرف‌های متعاهد که امنیت ملی طرف متعاهد دیگر را تهدید می‌نماید
- جرائم سازمان یافته فراملی در عبور از مرزهای ملی و تروریسم و سایر جرایم مندرج در این موافقتنامه
- قاچاق انسان به ویژه موارد مربوط به سوءاستفاده از زنان و کودکان
- جرائم رایانه‌ای و سایر جرائمی که با استفاده از وسائل مخابراتی صورت می‌گیرد
- جرایم دزدی دریائی به منظور تقویت همکاری‌های مرزی

ماده ۲: روش‌های همکاری

- هر یک از طرف‌های متعاهد برای اجرای اجرای موارد مندرج در ماده (۱) این موافقتنامه اقدامات زیر را اتخاذ خواهد کرد:
- ۱- اتخاذ تدبیر لازم به منظور جلوگیری از هر گونه فعالیت یا اقدام گروهها و سازمانهای تروریستی داخل سرزمین خود که طرف متعاهد دیگر را مورد هدف قرار می‌دهد.
 - ۲- تبادل اطلاعات در مورد گروهها و سازمانهای تروریستی، اسامی اعضاء، عوامل و فعالیت‌های آنها.
 - ۳- تقویت همکاری میان مراجع ذیصلاح طرف‌های متعاهد برای مبارزه با جرائم سازمان یافته و تعقیب مجرمین در چارچوب همکاریهایی که از طریق پلیس بین الملل (ایترپل) صورت می‌گیرد.
 - ۴- تبادل اطلاعات و تجربیات در مورد شیوه‌های مورد استفاده در قاچاق مواد مخدر، شیوه‌های اختفاء و قاچاق مواد مخدر، شناسایی قاچاقچیان، شبکه‌های قاچاق و هر نوع اطلاعات مربوط به عملیات حمل و نقل و قاچاق مواد مخدر به سرزمین طرف متعاهد دیگر
 - ۵- تبادل اطلاعات در مورد قاچاق سلاح گرم، مهمات، مواد منفجره، مواد سمی و رادیواکتیو و دیگر مواد خطرناک و آلوده کننده محیط زیست
 - ۶- تبادل قوانین راجع به پیشگیری و مبارزه با جرائم مندرج در این موافقتنامه
 - ۷- تبادل اطلاعات و تجربیات در زمینه شیوه‌های کنترل مرزها
 - ۸- تبادل اطلاعات در زمینه مسیرهای منطقه‌ای جدید مورد استفاده برای قاچاق مواد مخدر، داروهای روانگردان، مواد شیمیایی پایه و شیوه‌های جدید قاچاق آنها و همچنین انواع جدید مواد مخدر و روانگردان
 - ۹- تبادل اطلاعات در زمینه اتباع هریک از دو طرف متعاهد که در قلمرو طرف دیگر مرتکب جرم شده و بازداشت شده‌اند
 - ۱۰- تبادل تجربیات در زمینه شیوه‌های کنترل اتباع خارجی و افراد فاقد تابعیت که در سرزمین هر دو کشور یافت می‌شوند یا به صورت غیرقانونی در قلمرو یکی از طرف‌های متعاهد اقامت دارند
 - ۱۱- تبادل نشریات و نتایج تحقیقات علمی در بخش‌های مختلف امنیتی مورد علاقه مشترک دو طرف متعاهد
 - ۱۲- تبادل تجربیات در مورد استفاده از روش‌های جدید کشف و بازرسی مواد مخدر و داروهای روانگردان و روش‌های استفاده از وسایل فنی و حیوانات (مانند سگ) در عملیات مبارزه با مواد مخدر
 - ۱۳- تبادل تجربیات در زمینه سازماندهی، اداره و آموزش نیروها در زمینه‌های مرتبط با این موافقتنامه
 - ۱۴- تبادل کارشناس و متخصص جهت توسعه همکاریهای دو جانبه برای پیشگیری و مقابله با جرائم سازمان یافته از جمله قاچاق مواد مخدر، قاچاق سلاح گرم، قاچاق انسان و اعمال تروریستی و کلیه زمینه‌های امنیتی مندرج در این موافقتنامه
 - ۱۵- اعزام دانشجویان پلیس و تبادل کارشناسان برای آموزش نیروها در زمینه فنون و شیوه‌های نوین کشف علمی جرایم به هریک از طرف‌های متعاهد بنا بر تقاضای طرف متعاهد دیگر در چارچوب توافق جداگانه بین مراجع صلاحیت‌دار طرف‌های متعاهد
 - ۱۶- برگزاری دوره‌های آموزشی لازم برای کارشناسان، نیروهای پلیس و سایر مراجع ذیربط هریک از طرف‌های متعاهد، بنا بر تقاضای طرف متعاهد دیگر در چارچوب توافق جداگانه آنها
 - ۱۷- انجام تحقیقات علمی مشترک در زمینه کشف جرائم

دفتر هیئت دولت

ماده ۳: موارد امتناع از همکاری

- هر یک از طرفهای متعاهد حق امتناع از اجرای تمامی یا بخشی از درخواست طرف متعاهد دیگر را در موارد زیر برای خود محفوظ می‌دارد:
- ۱- به مخاطره افتادن حاکمیت ملی طرف متعاهد درخواست شونده،
 - ۲- به مخاطره افتادن یا مورد تهدید قرار گرفتن نظم و امنیت عمومی، منافع ملی یا سایر منافع حیاتی طرف متعاهد درخواست شونده،
 - ۳- تعارض با قوانین ملی و کنوانسیون‌های بین المللی مورد پذیرش طرف متعاهد درخواست شونده،
 - ۴- اخلال در تحقیقات یا روند کیفری در قلمرو طرف متعاهد درخواست شونده یا مغایرت با قوانین یا نادیده گرفته شدن اعتبار تصمیمات و احکام قضایی.
- طرف متعاهد درخواست شونده باید دلایل امتناع خود را از اجرای درخواست‌های مزبور، از طریق مجازی دیبلماتیک به اطلاع طرف متعاهد درخواست کننده برساند.

ماده ۴: محرومانه بودن اطلاعات و اسناد و استفاده از آنها

طرفهای متعاهد محرومانه بودن اطلاعات و اسناد مبادله شده در چارچوب این موافقتنامه را حفظ خواهند کرد. این گونه اسناد و اطلاعات فقط در صورت کسب موافقت قبلی و کتبی طرف متعاهد ارائه کننده در اختیار طرف ثالث قرار خواهد گرفت.

ماده ۵: هزینه‌ها

در صورت درخواست هر یک از طرفهای متعاهد جهت برگزاری دوره‌های آموزشی یا خرید هرگونه تجهیزات امنیتی یا سایر درخواست‌هایی که در برگیرنده هزینه مالی باشد، هزینه‌های مربوط از جمله نحوه پرداخت آن با توافق جداگانه طرفهای متعاهد پیش‌بینی و تعیین خواهد شد.

ماده ۶: کارگروه مشترک

طرفهای متعاهد موافقت نمودند کارگروهی به ریاست نمایندگان منتخب وزرای کشور طرفها و متشکل از تعداد مساوی از نمایندگان هر دو طرف متعاهد تشکیل شود و سالی یکبار به طور متناوب در هر یک از دو کشور تشکیل جلسه دهد.

وظایف کارگروه به قرار زیر خواهد بود:

- ۱- پیگیری اجرای این موافقتنامه،
- ۲- ارائه راه حل برای کلیه مسائل مورد اختلاف که ممکن است در جریان اجرای این موافقتنامه حادث شود،
- ۳- بررسی هرگونه تغییر یا اصلاح این موافقتنامه
- ۴- ارائه گزارش‌های سالیانه در مورد روند اجرای این موافقتنامه کارگروه مشترک می‌تواند متناسب با موضوع، گروههای کارشناسی فرعی تشکیل دهد.

ماده ۷: مراجع مستول و چگونگی ارتباط

مراجع مستول اجرای این موافقتنامه در دو کشور عبارتند از:

الف: از سوی جمهوری اسلامی ایران، وزارت کشور

ب: از سوی دولت قطر، وزارت کشور

هر یک از طرفهای متعاهد، مراجع صلاحیتداری را جهت ارتباط مستقیم برای تسهیل و تسريع در اجرای همکاریهای بین طرفهای متعاهد در چارچوب این موافقتنامه از طریق مجازی دیبلماتیک به صورت کتبی به طرف متعاهد دیگر معرفی می‌نماید.

دفتر هیئت دولت

ماده ۸: حل و فصل اختلافات

طرف‌های متعاهد هرگونه اختلاف در تفسیر یا اجرای این موافقتنامه را با مذاکره و مشاوره از طریق مجازی دیپلماتیک و یا کار گروه مشترک موضوع ماده (۶) این موافقتنامه حل و فصل خواهند نمود.

ماده ۹: ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها

مفاد موافقتنامه خذشنهای به اجرای تعهدات ناشی از سایر موافقتنامه‌های بین‌المللی، دو یا چند جانبه که دو طرف متعاهد در آنها عضویت دارند، وارد نمی‌نماید.

ماده ۱۰: لغو دو یادداشت تفاهم همکاری قبلی

طرف‌های متعاهد توافق کردند به اجرای یادداشت تفاهم همکاری مشترک و یادداشت تفاهم در زمینه مبارزه با مواد مخدر و مواد روانگردان که بین وزارت کشور دولت جمهوری اسلامی ایران و وزارت کشور دولت قطر در مسون ۱۳۷۸/۲/۳۰ هجری شمسی (مطابق با ۱۹۹۹/۵/۲۰ میلادی) و مسون ۱۳۸۱/۷/۲۳ هجری شمسی (مطابق با ۲۰۰۲/۱۰/۱۵ میلادی) منعقد گردیده، پایان داده شود.

ماده ۱۱: اصلاح موافقتنامه

مفاد این موافقتنامه با توافق کتبی طرف‌های متعاهد و رعایت تشریفات قانونی دو کشور و با توجه به مفاد ماده (۱۲) در خصوص لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، قابل اصلاح خواهد بود.

ماده ۱۲: اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه، پس از اینکه طرف‌های متعاهد اسناد تصویب را طبق تشریفات قانونی خود مبادله نمایند، لازم‌الاجراء خواهد شد و برای مدت ۵ سال معتبر خواهد بود.

این موافقتنامه برای یک دوره یا دوره‌های مشابه تمدید خواهد شد مگر اینکه یکی از طرف‌های متعاهد ۶ ماه قبل از انقضای آن یا انقضای دوره مربوط، اراده خود را برای عدم تمدید موافقتنامه به صورت کتبی به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

پایان دادن به اعتبار این موافقتنامه، تاثیری بر اجرای درخواست‌هایی که از سوی هر یک از طرف‌های متعاهد تا قبل از پایان مدت اعتبار موافقتنامه ارائه شده است، نخواهد داشت، و طرفین ملزم به حفظ محترمانه بودن اطلاعات ارائه شده می‌باشند.

امضاء کنندگان زیر با تایید و تصدیق مراتب فوق، نظر به داشتن اختیارات تام از طرف دولت‌های متبوع خود، این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در شهر دوحه در تاریخ ۱۳۸۸/۱۲/۱۸ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۰/۰۳/۰۹ میلادی در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی که همه آنها از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند، تنظیم و امضاء گردید. در صورت بروز هرگونه اختلاف در تفسیر مفاد این موافقتنامه، متن انگلیسی ملاک است.

از طرف	از طرف
دلت جمهوری اسلامی ایران	دلت قطر